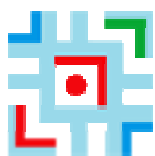

**НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ АГРАРНИХ НАУК УКРАЇНИ
ІНСТИТУТ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ**

ФОРМУВАННЯ СТАЛОГО ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

**Матеріали III Міжнародної
науково-практичної конференції**

17-18 листопада 2022 року

Київ 2022

Список використаних джерел

1. Волков С.Н. Землеустройство. Т. 7. Землеустройство за рубежом. - М.: КолосС, 2013. - 408 с.: ил. - (Учебники и учеб.пособия для студентов высш. учеб. заведений). [Електронний ресурс]:[http://www.studentlibrary.ru/doc/ ISBN5953202768-SCN0021.html](http://www.studentlibrary.ru/doc/ISBN5953202768-SCN0021.html).
2. Теоретичні основи державного земельного кадастру: Навч. посібник / М.Г. Ступень, Р.Й. Гулько, О.Я. Микула та ін.; За заг. ред. М. Г. Ступеня. – 2-ге видання, стереотипне. – Львів: «Новий Світ-2000», 2006. – 336 с.
3. Квітка Г. У Франції нелегко бути власником. Держава суворо контролює господарів сільгоспугідь / Г. Квітка // Землевпорядний вісник. – 2013. – № 3. – С. 17-20.
4. https://www.reddit.com/r/MapPorn/comments/n6i26q/map_of_real_estate_prices_in_france_7817_x_7609/?utm_source=share&utm_medium=ios_app&utm_name=iossmf

Development of land relations: the experience of France

Abstract: The process of development of land relations and establishment of the land cadastre of France is studied. The country's land legislation, main laws and legal acts of regulating land relations are analyzed. It has been clarified what constitutes land in French legislation, what is covered by the right of ownership and what is included in the content of the right to own land. The process of land privatization in France and what group of tasks it involves are outlined. The procedure for carrying out an expert assessment of land plots was studied. It is determined which bodies regulate the land market in France. The experience of regulating land relations in France for Ukraine is considered.

Кушнірук Т.М.

к.с-г.н., доцент

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський, Україна

Ясінецька І.А.

д.е.н., професор

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський, Україна

Додурич В.В.

асистент

Заклад вищої освіти «Подільський державний університет»

м. Кам'янець-Подільський, Україна

УПРАВЛІННЯ ЗЕМЕЛЬНИМИ РЕСУРСАМИ ТА ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯМ В УМОВАХ НОВИХ ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИНАХ

Економічні перетворення в Україні значною мірою обумовили важливість і значення управління земельними ресурсами та землекористуванням. Це пов'язано з тим, що земля, крім її традиційних властивостей засіб виробництва, територіальний базис, природне тіло й ін., стала об'єктом правовідносин та нерухомості. Вивчення та розроблення заходів щодо вдосконалення системи управління земельними ресурсами як економічної функції права власності на землю, в різних соціально-економічних суспільствах є надзвичайно важливим завданням, оскільки вони відіграють чи не найголовнішу роль у системі економічних відносин.

У 50–70-х роках ХХ ст. у розвинених країнах відбувався процес різкого розмежування функцій володіння й управління земельною власністю як нерухомістю. Це стало підставою для твердження, що минуле століття ознаменувалося революцією управлінців. Відповідно функція управління земельними ресурсами почала розглядатися як економічна функція власника землі. Теоретичні та методичні підходи до управління земельними ресурсами і землекористуванням на сучасному етапі в Україні досліджували такі науковці: Бистряков І.К., Горлачук В.В., Гуцуляк Ю.Г., Добряк Д.С., Дорош О.С., Ібатуллін Ш.І. та інші [1, с. 84].

Удосконалення системи управління земельними ресурсами та землекористуванням необхідно здійснити шляхом розмежування функцій володіння та функцій управління, що обумовлено їх суттєвими відмінностями, пов'язаними із процесом управління земельними ресурсами як економічною функцією власника (держави) та процесом управління землекористуванням як функцією організації використання земельних ділянок фізичними та юридичними особами.

Під управлінням земельними ресурсами необхідно розуміти вплив держави як власника через визначені у законодавчому або адміністративному порядку повноваження, вищих управляючих, управляючих територіальних громад на процес та систему розподілу земельних ресурсів у суспільстві для збереження їх стабільності чи переведення з одного стану в інший відповідно до цільового призначення. Управління земельними ресурсами передбачає прийняття рішень, їх імплементацію, вирішення конфліктів та тісно пов'язану діяльність щодо управління земельними і природними ресурсами для забезпечення сталого розвитку. Воно, у свою чергу, стосується правил, процесів і структур, через які приймаються рішення щодо використання земель як природного ресурсу, а також способи їх імплементації з врахуванням конкуруючих інтересів – суспільства, територіальних громад, юридичних осіб, групи та окремих громадян [2, с. 94].

Управління землекористуванням – це вплив через визначені в законодавчому або адміністративному порядку правила для юридичних осіб, групи чи окремих громадян як земельних власників або користувачів на процес, форми та методи організації використання земельних ресурсів із найкращим ефектом залежно від цілей. Таке, управління передбачає формування та забезпечення сталого землекористування через земельну політику, інфраструктуру інформації про землю та функції земельного адміністрування. Воно стосується правил, процесів, власників і структур, котрі приймають рішення щодо фактичної організації використання землі як просторового базису, засобу виробництва у сільському і лісовому господарстві, скарбниці природних багатств та підтримання здоров'я населення.

У зарубіжних країнах, на відміну від сучасного досвіду України, де протягом багатьох років відбувається поступова відмова держави від системного адміністрування управління земельними ресурсами та землекористування, регулювання земельних відносин, організації і ведення

землеустрою, посилюються процеси державного впливу на земельний лад й активне втручання у приватну власність з метою перетворення в життя суспільних інтересів, насамперед в екологічній і соціально-економічній сферах, методами державного землеустрою.

Основними інструментами земельного адміністрування землекористування в системі управління є: зонування земель за їх категоріями і типами землекористування, територіальне планування використання земель різних категорій; установлення екологічних вимог (землевпорядних та містобудівних регламентів) і територіальних обмежень як у землекористуванні в цілому, так і розвитку найбільш інвестиційно привабливих територій; оцінка впливу на земельні та інші природні ресурси, навколишнє природне середовище розроблюваних проектів землеустрою щодо створення або впорядкування землеволодінь і землекористувань та їх території; досягнення екологічної стабільності землекористування шляхом формування оптимальної структури еколого стабільних та урбанізованих земельних угідь тощо [3, с. 17].

Новітня система управління земельними ресурсами надає можливість виділення суспільних прав держави, зокрема: право оподаткування земель, контролювання способів розпорядження та використання земель, їх зонування за категоріями, тобто визначення способів їх використання, право вилучення земель для суспільних цілей.

Список використаних джерел

1. Гуцуляк Ю.Г. Управління земельними ресурсами в умовах ринкової економіки. Чернівці: Прут, 2002. 124 с.
2. Дорош О.С. Управління земельними ресурсами на регіональному рівні. Київ: ЦЗРУ, 2004. 142 с.
3. Третяк Н.А. Інституціональні засади удосконалення управління земельними ресурсами як економічної функції власності на землю. *Землевпорядний вісник*. 2012. № 9. С. 17–21.

Management of land resources and land use in the conditions of the new land relationships

Abstract. Economic transformations in Ukraine largely determined the importance and meaning of land resources management and land use. This is due to the fact that land, in addition to its traditional properties as a means of production, territorial base, natural body, etc., has become an object of legal relations and real estate. Under the management of land resources, it is necessary to understand the influence of the state as the owner through the powers defined in the legislative or administrative procedure. The newest system of land resources management provides the possibility of allocation of public rights of the state, in particular: the right to tax land, control the methods of disposal and use of land, their zoning by categories, determining the methods of their use, the right to expropriate land for public purposes.